

монополізації на ринку та створення умов для розвитку добросовісної конкуренції; контроль за прозорістю та відкритістю діяльності акціонерних товариств; забезпечення стабільного розвитку і ефективного функціонування фінансового ринку та його окремих сегментів як зовнішнього середовища діяльності акціонерних товариств; удосконалення корпоративного управління, національного корпоративного законодавства; сприяння інтеграції національної економіки в європейський та світовий ринки.

Перелічені заходи, на нашу думку, сприятимуть узгодженню взаємодії механізмів державного регулювання та фінансового ринку, їх підсистем та елементів з внутрішньогосподарським механізмом господарювання підприємств, що в цілому вплине на ефективність фінансово-кредитного механізму акціонерних товариств, посилить захист прав акціонерів, надасть новий імпульс в розвитку вітчизняного фондового ринку, покращить корпоративне управління в Україні та наблизить його до міжнародних стандартів.

КУРИЛО Т.О., студентка, **ПРОСКУРНЯ О.М.**, доц., НТУ «ХП»
ДУБОВИК В.С.

УПРАВЛІННЯ ТОВАРНИМИ ЗАПАСАМИ В ТОРГІВЕЛЬНІЙ МЕРЕЖІ

Торгівля відноситься саме до таких галузей, в яких період обороту капіталу мінімальний й тому є дуже привабливою завдяки високому рівню рентабельності. Ми спостерігаємо, що торгівельні мережі розширюються за рахунок монополізації та входу нового капіталу із закордону. Малі торгівельні підприємства закриваються внаслідок неконкурентоздатності та й ще по причині того, що вони не можуть співпрацювати з юридичними організаціями при знаходженні на системі єдиного оподаткування. Ті, що в складних умовах працюють повинні ретельно планувати свою діяльність щоб зменшити брак оборотних коштів й намагаються знайти рішення за

допомогою управління товарними запасами, яке спрямоване на підвищення рентабельності та швидкості обертання капіталу.

Управління товарними запасами дозволяє:

- зменшити складські витрати;
- підвищити мобільність організації;
- налагодити співпрацю з замовниками на більш якісному рівні, де своєчасність й гарантія якості товару буде головним чинником взаємодії;
- створити додаткові ресурси для стратегічного розвитку;
- гарантувати необхідну кількість товару.

Для філіалів торгівельної фірми при управлінні запасами спостерігаються деякі особливості. Ці особливості полягають:

- в узгодженні кількості товару філіалу з головним офісом фірми; в наявності затримок товарів, які спричиняються затримкою на митниці;
- в наявності розбіжностей в плануванні між закордонними виробниками (Франції, Іспанії, Туреччини та інших країн) та фірмою (виробники складають довгострокові плани, котрі повільно змінюють, а вітчизняні компанії планують на місяць й більш, а інколи потрібно товар швидко доставити новому клієнту);
- в підтримці взаємозв'язків по управлінню запасами з іншими філіалами (при наявності надлишків повинно бути розроблено план заходів по перерозподілу ресурсів товару між філіалами, яким в цей час конче потрібен той чи інший товар).

При цьому не останню роль в управлінні товарними запасами відіграє комунікабельність персоналу, стратегічне мислення й налагодження комунікаційних зв'язків між усіма суб'єктами торгівельної діяльності фірми. Таким чином, транспортування товарів визначає характер процесу поповнення запасів, а характер споживання - характер процесу витрат запасів.

Складовою частиною товарозабезпечення є утворення товарних запасів в самій оптовій фірмі і в її філіалах. Це обумовлює збільшення витратної частини на розміщення і зберігання товару на складі. В таких умовах при управлінні товарними запасами потрібно приділяти увагу насамперед оперативному обліку і контролю товаром, а також вести моніторингові дослідження й аналіз клієнтів за розширеними критеріями. Нормування товарних запасів передбачає встановлення нормативу товарних запасів. Під оптимальними товарними запасами розуміють таку кількість товарів, яка б забезпечувала безперебійне їх пропозицію покупцям при мінімумі витрат.

Управління повинно бути систематичним. Іншими словами, повинен бути передбачений певний організаційний механізм, який сам по собі забезпечував би підтримку потрібних товарних запасів.

МАЦІКАНИЧ І.М., магістрант, м. Харків НТУ «ХП»

ВІТЧИЗНЯНІ ТА МІЖНАРОДНІ ПІДХОДИ ДО ОЦІНКИ ДЕБІТОРСЬКОЇ ЗАБОРГОВАНОСТІ

Необхідною умовою нормальної діяльності будь-якого підприємства є становлення господарських відносин між ним та покупцями, постачальниками тощо.

З метою удосконалення системи обліку в Україні зумовлена необхідність адаптування вимог міжнародних стандартів бухгалтерського обліку до вітчизняних.

Відповідно до Закону України "Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні", національні стандарти бухгалтерського обліку не повинні суперечити міжнародним. Але на відміну від українських П(С)БО, МСФЗ не передбачають єдиного стандарту, що регулює порядок обліку і відображення у звітності дебіторської заборгованості. Питання щодо обліку дебіторської заборгованості регулюються декількома міжнародними стандартами, серед яких: МСФЗ 1 "Подання фінансових звітів", МСФЗ 32